

Aldeles nya och öfvermåttan wackra
Kärleks =

W i s s o r,

Den Första:

En älskelig wän i den werlden jag har se.
Sjunges som: En wisa jag sjunger med sorgfult mod se.

Den Andra:

Man kan ej möda och förtret i werlden
gå förlorad.

Den Tredje:

Täthaste Plöcker pris wärdaste wän se.

Den Fjerde:

Är hjertans lilla ljus som wän se.

Sjunges som: Du lilla Gud se.

Gefle, tryckt hos E. P. Sundqvist 1788
exemplaret kostar 6 mynstycken.

En älskelig vän uti werlden jag har,
 Den jag håller hjertelig kär, ::
 Jag aldrig förglömmar den wärmen så fin
 Förän man til grafwen mig bär.

2. Rent hjerta i bröstet jag hyser och bär
 Förutan all falskhet och list, ::
 Så länge som blodet i hjertat är warmt,
 Så har jag på kärlek ej brist.

3. Jag är wäl ännu til åren fast ung
 At weta hvad kärleken är,
 Men aldrig jag slutar dig utur mitt sinn
 Jag dig uti tankarnas bär.

4. Christ gifwe jag lefde i werlden den dag
 Då jag finge njuta den fröjd,
 At jag finge blifwa din utvalda vän
 Och med dig få lewa förnögd.

5. Kan hända Gud kunde mig hjälpa därtill⁴⁹⁷
Att jag finge blifva din man
Kan hända min ögon ork torde med sorg,
Få skåda en arm i din famn.

6. Att kärleken är både bitter och söt,
Det hafver väl många försökt,
Än ger han glädje i hjerta och sinn,
Än äro värder sorgen försökt.

7. När tvänne hvarannan månd älska med tro,
Då är det visst glädje och lust,
Men om ork den ene går från sina ord,
Får strax den andra stor quest.

8. Den rika har ränner väl tusendetal,
Som han kan få lita uppå,
Men den som är fattig tor knapt finna en,
Så många i världen för gå.

9. Et fattigmans barn som ej rikedom har,
 Det blifwer af alla försmått
 Båd höga och låga män öka dess qval
 Det hafwer jag ofta förtäat.
10. Rikedom och siffwer i stället för dygd,
 Mången wäljer i werlden sig ut,
 Men ofta kan hända at den som så gör,
 Han tör sig wäl ångra til slut.
11. Stor rikedom jag aldrig i werlden kan få, (säg?)
 Ej heller den mände äta,
 Allenast jag kunde mitt dagliga bröd,
 Af HERren i Himmelen få.
12. Säll är wisst den människa som hafwer Guds nåd
 Och ställer sig ärligt och wäl,
 Ty när som han utaf werlden skall gå,
 Så wäntar han oo til sin själ.

13. Om du skulle tycka min wän, at jag är
 för fattig för ringa ors lög,
 Så säg mig din mening om du hafver tänkt
 At sluta mig utur din kag.

14. Nog wet jag du kunde en rikare få,
 Men se dig dock wisliga om,
 Satt rikedom icke intaga dit sinn
 At wäga en ond för en from.

15. När Adam och Ewa blef wigde ihop,
 Så hade de intet i arf,
 Men Gud gaf dem nog at dem ingen ting tröt,
 Ty han wisste wäl deras tarf.

16. Ypperste rådet jag lära dig skall,
 Satt först dina tankar til Gud,
 Och låt dig åtnöja med hvad han dig ger,
 Så blir du en lyckelig brud.

15 17. Han som all ting utaf intet har gjort,
Som skapat har allt med et ord,
Han kan så väl föda et Bi som en Björn,
Hans magt är oändeligt stor.

18. Om du wore riker som watnet är djupt,
Så kunde Gud dig stjelpa ändå,
Om du wore fattig som Sparfwen på qvist,
Så kund han dig stjelpa också.

19. Låt vara at rikedom fördömma ej kan,
Och fattigdom salig ej gör,
Men den som af HERRen har fått större pund,
Har mera at answara för.

20. Min vän jag dig beder at du wille ta,
I betänkande hwad jag har sagt,
Ty ägtenskap är en märkwardig ting,
Tag därför din tanka i akt.

21. Jag vill dig ej läckra ej tabba eller dra,
 Til något som onyttigt är,
 Men det vill jag likväl dig lära förstå,
 At jag dig af hjertat har kär.

22. Var trogen upriktig och kärly som jag,
 Så skall jag dig älska til slut
 Men om det så är at du det intet vill,
 Så säg mig din mening rent ut.

23. Et upriktigt ja och et ärligt nej
 Det kallar jag ära och dygd,
 Ty äran hon grönskas när falskheten står,
 Med nesa, med skam och med blygd.

24. Nu änder jag sången och bjuder adjö,
 Min visa hon blifver nu slut
 Jag är och förblifver din trognaste vän,
 Til dess man mig döder bör ut.

25. Adjo sata Ängel Gudware dig hos,
 Jag sluter dig in i Guds hand,
 Gud låte oss räkas med följnad och fröjd,
 Och sällhet i himmelens land.

(Ur Frä Hanne Warastjernas samling.)